

θημερινότητας απευθύνεται όπως είπα στο σώμα, και είναι ευπρόσδεκτη γιατί είναι έτοιμη, μασημένη. Καμιά φορά μέσα σ' αυτή, βρίσκεις και μερικά πολύ ωραία πράγματα, αν και φοβόμαι όχι πιά, όσο πάει και λιγότερα, γιατί δεν είναι πιά στο χέρι τών δημιουργών τι θα εκλέξουν, τι θ' αποφασίσουν για να τό παγώσουνε, αλλά στο χέρι τών εταιριαρχών. Ένω τή μουσική πού απευθύνεται στο πνεύμα, αυτή, πρέπει να σκεφτείς για να τήν απολαύσεις. Μέ τή μουσική αυτή μπορείς να λυτρωθείς. Ή άλλη μουσική δέν φέρνει λύτρωση, είναι ένα είδος «αίσθησιακής ψυχαγωγίας». Καί τή λύτρωση τήν έννοω 'Αριστοτικά. Μέσω της να γίνεσαι καλύτερος, ν' αναμοχλεύονται τά πάθη σου, και να συντελείται μέσα σου κάθαρση. Λένε πως είναι ξεπερασμένο αυτό, αλλά για μένα, αφού δέν αλλοιώνονται τά ένστιχτα του ανθρώπου, δέν αλλοιώνονται και οι τρόποι κάθαρσης. Ή μουσική αυτή έρεθίζει το πνεύμα, τό αφυπνίζει κι έπενεργεί άμεσα. Ένα έργο σύγχρονης μουσικής ή θά τ' άκους ή δέ θά τ' άκους. Δέν μπορείς να τ' άκους κάνοντας κι άλλα πράγματα. Έγώ άς πούμε, πού είμαι ένας άνθρωπος, ένας λαϊκός άνθρωπος, δέν μπορώ να κάμω πράγματα πού είναι έξω άπ' τά ανθρώπινα καλοούπια. Κάνω πράγματα πού πηγαίνουν

στούς ανθρώπους πάλι. Μέ μόνη τή διαφορά, ότι ένω θά μπορούσα να κολακέψω τούς ανθρώπους, μου 'χε μπει ή λόξα να μήν τούς κολακεύω μέ τή μουσική μου, αλλά να τούς μιλώ μ' όλη τήν ειλικρίνεια, και να σκάβω βαθιά, για να βρω αυτό πού θά πώ. Κι όταν λέω σκάβω βαθιά, έννοω ότι κατ' άρχήν άποποιούμαι όλες τις εύκολίες πού μου παρέχει τό ήδη ταχτοποιημένο μουσικό, ήχητικό ύλικό σ' όλες του τις μουσικές παραμέτρους. Θέτω έξ ύπαρχής όλο τό ήχητικό ύλικό και τό ανασυνθέτω μέ τις δικές μου παραμέτρους. Κι εδώ είναι ή μεγάλη δυσκολία. Ακριβώς γιατί δέ θέλω να γοητέψω — κι είναι πολύ εύκολο να γοητεύσεις μέ τή μουσική τούς ανθρώπους. Μ' ένα άκόρντο στη κιθάρα άς πούμε, μπορείς να γοητεύσεις τόν κόσμο. Όμως αν άκούμασταν σ' αυτό, ή μουσική θά 'ταν άκόμα στην εποχή του Μοντεβέρντι. Άλλά ή μουσική έχει προχωρήσει. Κι αν ό Μοντεβέρντι άκουγε τή μουσική του Μπετόβεν άς πούμε, θά τρελαινόταν. Δέν θά μπορούσε ποτέ να δεχτεί τις φόρμες πού χρησιμοποιεί στην «9η» λ.χ. Κι αυτό τό τελευταίο, για τούς πολέμιους τής σύγχρονης μουσικής και τής εξέλιξης.

Νίκος Μαμαγκάκης

Νίκος Μαμαγκάκης: «Μαγωδία» (χειρόγραφο)

Handwritten musical score for "Magodia" by Nikos Marmagakis. The score is written on three staves. The top staff is a single melodic line with various articulation marks like accents and slurs. The middle and bottom staves are a piano accompaniment. The score includes dynamic markings such as "STACCATISSIMO" and "PRESTISSIMO", and performance instructions like "sfz" and "5". There are also some handwritten notes and symbols above the staves, including a large "D" and some arrows.